

Aandeelhoudersvergadering N.V. Tivoli

Scheidende voorzitter J. H. Boom: Tivoli leeft

weer en voorziet in velerlei behoeften

Donderdagavond werd in Tivoli de jaarvergadering gehouden van de N.V. Sociëteit Tivoli. Aangezien de voorzitter, de heer J. H. Boom, aftrad en zich niet herkiesbaar stelde, was dit zoals hij zei de laatste aandeelhoudersvergadering die hij zou leiden. In verband daarmee gaf hij in zijn openingsrede nog eens een kort overzicht van de afgelopen vier jaren: de herbouwperiode van Tivoli.

Eigenlijk ving deze periode reeds aan op 4 november 1958, toen door de aandeelhoudersvergadering het besluit tot de herbouw genomen werd. Al spoedig daarna echter waren er zo grote interne tegenstellingen tussen de aandeelhouders, dat ernstig gevreesd werd dat van alle plannen niets zou komen. Er vond een directiewisseling plaats en in januari 1959 werd de heer Boom benoemd tot voorzitter. Door overname en herverdeling van een groot aandelenpakket werd de rust hersteld en kon de directie zich volledig aan de herbouw wijden.

Op 19 december 1959 werd het bouwcontract getekend. Op 12 mei 1960 werd de eerste steen gelegd door de heer G. B. Meijboom, op 8 september 1960 stond de vlag op het gebouw en op 20 januari 1961 kon Tivoli feestelijk in gebruik worden genomen.

„Daarop is gevolgd de fase, waaraan we nog bezig zijn en die ik zou willen noemen: de fase van de consolidering en van de ideële herbouw”, aldus de voorzitter.

„Consolidering van het materiële bezit onzer N.V., herbouw van de ideële kant ervan, welke thans behartigd wordt door de sociëteitsvereniging met een eigen lukkig actief bestuur”.

„Helaas is deze derde fase tot nu toe moeilijker geweest dan de directie gehoopt en verwacht had”. De heer Boom ging hierop nader in op verschillende problemen die opgedoken waren en om een oplossing vroegen. In een dezer kwesties was het thans zelfs zo ver dat Tivoli haar in handen van haar advocaat had moeten geven. De voorzitter had echter het vertrouwen, dat toch spoedig ook hier tot een oplossing gekomen zou worden.

„Ik zou echter zeer onvolledig zijn, wanneer ik verzuimde enige belangrijke nevenactiviteiten te noemen, die in deze periode ook hebben plaatsgevonden”.

„Allereerst werd wederopgericht de Sociëteitsvereniging Tivoli. Deze vereniging heeft tot taak de belangen van de leden te behartigen en het sociëteitsleven, zij het ook in nieuwe vorm, aan te wakkeren. Het huidige bestuur streeft hiernaar met succes.

Vervolgens werd het tennispark aanzienlijk verbeterd met de bouw van een zeer gerieflijk en fraai tennishuis en voorts door de aanleg van de vierde baan. Hiermede is het tennispark, behoudens nog enige kleinere wensen.

afbetaling uit de biljartgelden zal dit biljart eigendom worden van Tivoli.

Deze activiteiten wijzen erop dat, zij het dan ook dat onze moderne tijd andere behoeften heeft en het ouderwetse sociëteitsleven daarin niet meer zulk een grote plaats vindt, toch Tivoli wel degelijk leeft en in velerlei behoeften voorziet.

Niet het minst daarbij lijkt mij de geheel nieuwe taak van dit bedrijf, n.l. het restaurant.

Dit restaurant werd verpacht, omdat het Bestuur meende niet zelf de bekwaamheden te bezitten om als ondernemers te kunnen optreden met een in hun dienst werkende gerant.

Als pachter treedt op de heer Nieland en te oordelen naar onze eigen waarnemingen, alsook naar de mededelingen van de heer Nieland zelf, kan over de exploitatie van het restaurant met tevredenheid geoordeeld worden. Ook dit deel van Tivoli blijkt stellig in een grote en nog zeer toenemende behoefte te voorzien. Daarop werp de voorzitter nog een vluchtige blik op de toekomst:

„Van de aanvang af heeft ons Bestuur aan uwe vergadering medegedeeld, dat de eerste vijf jaren voor onze N.V. de moeilijkste zouden zijn. Immers moest de exploitatie van deze onderneming praktisch weer van de grond af worden opgebouwd. Wij beschikten over een lege beurs en moesten daarmee iets bouwen. We beschikten slechts over een oude naam en hoopten daarmee weer een lopende zaak te krijgen.

Dat gaat niet vanzelf. Dat kost inspanning, maar ook offers.

Het sprak voor zich, dat wij al heel gelukkig zouden zijn wanneer we na vijf jaren zouden kunnen zeggen dat de eindjes weer aan elkaar zijn geknoopt, de tekorten zijn ingehaald en de exploitatierekening met inbegrip van de aflossing sluitend is gemaakt. Weliswaar zijn er enige tegenvallers geweest, maar toch durf ik stellen dat, als het ons niet verder tegenloopt doch de zaken zich ontwikkelen zoals wij verwachtten, wij ook inderdaad binnen de gestelde termijn dit doel zullen bereiken.

Onze N.V. Tivoli is van huis uit, de statuten geven dit nadrukkelijk aan, niet op winst uit. Onze taak moet gelegen zijn in een goed beheer, opdat in de eerste plaats onze gebruikers, dat zijn onze leden en onze bezoekers, tevreden zijn.

Voor onze aandeelhouders meen ik dat wij verantwoord zijn wanneer wij het kapitaal bewaren en het bezit niet, om zo te zeggen, opsouperen.

In dit verband wees de voorzitter erop, dat blijkens de huidige ontwikkelingen ter beurze die aandelen het hoogst genoteerd staan, waarvan de intrinsieke waarde het grootst is. Niet het rendement speelt de grootste rol, doch de

Tenslotte prees de voorzitter de goede teamgeest van de huidige directie en verklaarde, dat het hem niet gemakkelijk viel dit team straks te zullen moeten verlaten en zijn dikwijls boeiende taak aan een ander over te dragen.

„Van de aanvang echter af heb ik mij tot doel gesteld Tivoli te herbouwen en zodra dit bereikt zou zijn mijn taak over te dragen aan iemand anders. Ik meen dat thans onze N.V. door een zeer bewogen periode in haar bestaan is heengekomen en dat de taak die ik mij destijds stelde nu praktisch als voltooid beschouwd mag worden”.

Nadat de notulen van de vorige aandeelhoudersvergadering waren voorgelezen en goedgekeurd vond de verkiezing plaats van twee directieleden. Eveneens aan de beurt van aftreden was de heer E. J. van Esso. De heer Van Esso werd herkozen. Tot nieuw directielid werd benoemd de heer A. Kornelis.

Het oudste directielid, de heer G. B. Meijboom, sprak daarop de aftredende voorzitter toe. Hij wees op zijn grote verdiensten en de onvermoeide ijver, waarmede deze in de moeilijke jaren van herbouw Tivoli geleid had. Namens zijn mededirecteuren bood hij de heer Boom een vierkleurenballpoint aan.

De penningmeester, de heer E. J. van Esso, gaf daarop een financieel verslag over het boekjaar 1962 (1 december 1961—30 november 1962).

De balans sloot met een totaal van f 162.017.54. Grond, gebouwen en inventaris stonden gewaardeerd op f 153.471.08. De schulden en lang lopende leningen bedroegen rond f 136.000.—. De werkelijke waarde der vaste goederen is aanzienlijk hoger. De verlies- en winstrekening sloot met een voordelig saldo van f 820.90. Op advies van de kascommissie de heren G. v.d. Post en Th. Rijkmans werd aan de penningmeester decharge verleend.

Tijdens de rondvraag werden nog verschillende vragen gesteld. Over het algemeen was men zeer ingenomen met de vele verbeteringen die in de laatste jaren in en om Tivoli waren aangebracht.

Om ruim elf uur werd de vergadering gesloten.